

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องไปยังหอคอยแห่งความสงบและความสุข และดังนั้นคุณต้องเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงธรรมชาติและอุปนิสัยต่างๆของคุณ
- คำถาม:** วิธีใดที่จะทำให้ศีรชะของคุณสดชื่นอย่างสม่ำเสมอ
- คำตอบ:** ไตรตรองสิ่งที่พอบอกลูก ด้วยการไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ศีรชะของคุณก็จะสดชื่น ผู้ที่สดชื่นอยู่เสมอจะสามารถรับใช้ผู้อื่นได้ด้วยเช่นกัน แบตเตอรี่ของพวกเขาได้รับการชาร์จอย่างสม่ำเสมอ เพราะการเชื่อมโยงของพวกเขาอยู่กับพ่อผู้ทรงอำนาจด้วยการไตรตรองความรู้
- เพลง:** ชี้นทางให้แก่คนตาบอดด้วยเถิด พระเจ้าที่รัก!

โอมชานติ มนุษย์ร้องเพลงนี้ แต่พวกเขาไม่มีความหมายของเพลงนี้ สิ่งนี้เป็นเหมือนการสวดมนต์ด้วยเช่นกัน เช่นที่พวกเขามีการสวดมนต์อื่นๆ พวกเขาไม่รู้จักรดวงวิญญาณสูงสุด หากพวกเขารู้จักรดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาจะรู้ทุกสิ่ง พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณสูงสุด แต่พวกเขาไม่รู้จักรเรื่องราวชีวิตของท่านเลย ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นคนตาบอดใช้ใหม่ เวลาที่คุณได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ดังนั้นคุณจึงเป็นตรีเนตริ แม้ว่าผู้คนในโลกพูดคำว่า “ตรีเนตริ ตรีกาลดาร์ชิ ตรีมูรติ” แต่พวกเขาก็ไม่มีความหมายของสามคำนี้ ในท่านองเดียวกันพวกเขากล่าวว่าวิทยาศาสตร์และความเจ็บปว็นมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร แม้ว่าพวกเขาจะถามคำถามเหล่านี้ พวกเขาเองก็ไม่รู้คำตอบ พวกเขาพูดว่า ควรจะมีความสงบในโลก แต่สิ่งนั้นเคยเกิดขึ้นเมื่อใดก่อนหน้านั้น ใครที่นำมาซึ่งความสงบ พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาเพียงแต่ถามคำถามเหล่านี้อยู่เรื่อยๆ และดังนั้นแน่นอนว่าจะต้องมีบางคนที่รู้เรื่องนี้และบอกลูกได้ พ่ออธิบายให้แก่ลูกๆแล้วว่าการละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว มีหอคอยแห่งความสงบ หอคอยแห่งความสุข มีหอคอยสำหรับทุกสิ่ง โลกที่ไม่มีตัวตนคือหอคอยแห่งความสงบที่พวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ นั่นคือหอคอยแห่งความเจ็บ จากนั้นในยุคทองมีหอคอยแห่งความสุข, หอคอยแห่งความสงบและความรุ่งเรือง อันที่จริงแล้วไม่มีใครที่จะพูดว่าบ้านของพวกเราทุกดวงวิญญาณคือดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ครูก็ต้องเป็นใครบางคนที่เป็นเช่นนั้น ท่านเป็นหอคอยแห่งความรู้ ท่านพาเราไปยังหอคอยแห่งความสงบและความสุขด้วยเช่นกัน และนี่ก็เป็นหอคอยของดินแดนแห่งความทุกข์ ผู้คนล้มละลายในทุกเรื่อง เวลาที่ท่านนั้นที่ลูกจะได้รับมรดกแห่งความบริสุทธิ์ความสงบและความสุขของคุณ นี่คือความยิ่งใหญ่ของยุคบรรจบพบกันอันเป็นมงคลที่สุดนี้ นี่คือนิยามที่คุณประโชยชน์ หลังจากยุคเหล็กก็มียุคทอง นั่นคือหอคอยแห่งความสุข อีกหนึ่งนั่นคือหอคอยแห่งความสงบ นี่คือหอคอยแห่งความทุกข์ ที่นี้มีความทุกข์มากมาย เวลาที่ความทุกข์ทุกประเภทเข้ามาด้วยกัน มีคำกล่าวว่า ภูเขาแห่งความทุกข์จะถล่มลงมา เมื่อมีแผ่นดินไหว ฯลฯ ทุกคนจะร้องคร่ำครวญด้วยความทุกข์ระทม พ่ออธิบายแล้วว่าเรามีเวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อย สำหรับลูกๆแล้วต้องใช้เวลาที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง มีหลายคนที่ไม่เข้าใจอย่างเต็มที่ พวกเขาควรพิจารณาว่าท่านเป็นจุดใช้ใหม่ พวกเขาควรคิดว่าท่านเป็นอะไร อ่า...แต่ดวงวิญญาณเป็นเช่นไร ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นนั้น ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร คือดวงดาวที่โชติฉาน มีความละเอียดอ่อนอย่างที่สุด ลูกไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้ด้วยดวงตาคู่นี้ ดังนั้นพ่อจึงอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ด้วยการไตรตรองสิ่งเหล่านี้ ศีรชะของคุณก็จะกลับมาสดชื่น ไม่ว่าลูกไปที่ใด ลูกก็อธิบายว่า มีหอคอยแห่งความสงบ ความสุข และความบริสุทธิ์ในโลกใหม่ พ่อเปลี่ยนแปลงธรรมชาติและอุปนิสัยต่างๆของคุณและทำให้ลูกเป็นนายของโลกใหม่ แม้ว่าผู้คนจะร้องเพลงนี้และพวกเขาก็ศึกษาพระเวทย์ คัมภีร์และกิตะ ฯลฯ แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขายังคงลงบันไดมาเรื่อยๆ แม้ว่าพวกเขาพิจารณาว่าตนเป็นผู้มีอำนาจในคัมภีร์ แต่พวกเขาก็ยังต้องลงมา เริ่มแรกทุกดวงวิญญาณสาไถยประธาน จากนั้นแบตเตอรี่ของพวกเขาที่ค่อยๆลดลงทีละนิด เวลาที่แบตเตอรี่ของทุกคนยุบลง เวลาที่แบตเตอรี่กำลังถูกชาร์จอีกครั้ง พ่อพูดว่า มานมานะบาฟ! จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! พ่อคือผู้ทรงอำนาจ ด้วยการจดจำพ่อ บาปของคุณจะถูกตัดทิ้งไปและแบตเตอรี่ก็จะกลับมาเต็ม เวลาที่คุณรู้สึกว้าแบตเตอรี่ของคุณกำลังถูกชาร์จ แบตเตอรี่ของบางคนก็ไม่ได้ถูกชาร์จ แทนที่จะมีการปรับปรุง พวกเขากลับยิ่งแย่ลง แม้ว่าพวกเขาให้สัญญากับพ่อว่า “บาบา ลูกจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับกิเลส ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของคุณถึง 21 ชาติเกิดจากท่านอย่างแน่นอน” แต่พวกเขาก็ยังตกลงมา! พ่อพูดว่า ด้วยการชนะกิเลสตัณหาหาคะ ลูกจะเป็นผู้ชนะโลก และหากลูกยุ่งเกี่ยวกับกิเลส สติปัญญาทั้งหมดก็จะหายไป ตัณหาหาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยการมองกันและกัน ก็จะมีไฟของตัณหาหาคะ พ่อพูดว่า ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะ ลูกได้กลายเป็นผู้ที่น่าเกลียด และเวลานี้พอกำลังทำให้ลูกสวยงาม เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่

ลูกๆ สติปัญญาของลูกเปิดขึ้นด้วยการศึกษานี้ ผู้คนพูดถึงต้นไม้ด้วยเช่นกัน นี่คือนกแก้ว นี่คือนกแก้วของโลกมนุษย์ที่หลากหลาย นี่คือนกแก้วกลับหัว มีความหลากหลายของศาสนา ดวงวิญญาณทั้งหมดนับพันล้านได้รับบทบาที่ไม้อายุหลาย สองดวงวิญญาณไม่อาจมีบทบาทเดียวกันได้ เวลาที่ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้แล้ว ลองคิดว่ามีดวงวิญญาณมากมายเพียงใด เหมือนกับของเล่นที่เป็นปลาผูกกับเชือก ปลาเหล่านั้นจะห้อยลงมาตามเส้นเชือก สิ่งนี้ก็เป็นแบบนั้นเช่นกัน เราเองก็ถูกผูกไว้ด้วยเส้นเชือกของละครด้วยเช่นกัน เราลงมาในลักษณะนี้ และเวลานี้วงจรได้มาถึงจุดจบแล้วและเราก็ต้องกลับขึ้นไป ลูกๆได้รับความเข้าใจนี้ในเวลานี้เท่านั้น ดวงวิญญาณลงมาจากเบื้องบน พวกเขาเพิ่มมากขึ้นที่นั่นตามลำดับกันไป ลูกคือนักแสดงในละครนี้ มีผู้สร้าง ผู้กำกับและนักแสดงหลัก ซึ่งบทบาทคือบุคคลหลัก ใครคือนักแสดงอื่นๆ บราห์มา วิษณุและชางกะ ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้สร้างภาพลักษณ์ขึ้นมามากมาย แต่พวกเขาก็ไม่มีความหมายของสิ่งเหล่านั้นเลย พวกเขาพูดถึงแผนภูมิ เวลาที่พ่อได้มาแล้วและกำลังให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูก เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกจะไม่มีความรู้ในียุคทอง เช่นเดียวกับที่กิจกรรมต่างๆดำเนินไปอย่างต่อเนื่องที่นั่น ที่นั่นอาณาจักรแห่งความบริสุทธิ์ความสงบและความสุขก็จะดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเช่นกัน พ่อมหัศจรรย์จริงๆ! ท่านเป็นจุดที่สดใสและเล็กเช่นกัน! เช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณ ในท่านเองเดียวกัน ดวงวิญญาณของผู้นี้ก็ได้รับความรู้ทั้งหมดจากพ่อด้วยเช่นกัน บาบาสจะไม่ใหญ่ไปกว่านี้ ท่านเป็นจุด ลูกๆ ดวงวิญญาณก็เป็นจุดด้วยเช่นกัน ลูกๆดวงวิญญาณกำลังซึมซับความรู้ทั้งหมด พ่อจะให้ความรู้แก่ลูกๆอีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจร เหมือนกับแผ่นเสียงที่ถูกบันทึกไว้แล้วก็เล่นซ้ำ บทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ สิ่งที่มีศรัทธาในนั้นเรียกว่าธรรมชาติ ไม่มีแม้แต่บุคคลเดียวที่สามารถหลุดพ้นจากบทบาทของตนในละครอันเป็นนิรันดร์นี้ ลูกแต่ละคนต้องเล่นบทบาทของลูก เหล่านี้เป็นเรื่องที่มีศรัทธามาก เมื่อลูกเข้าใจประเด็นเหล่านี้ได้อย่างชัดเจนและซึมซับ พรอความของลูกก็จะขึ้นสูง ลูกกำลังได้รับทุนการศึกษาเช่นนั้น ดังนั้นลูกจึงควรจะทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเอง ลูกทุกคนเป็นครู ครูจะสอนลูกและทำให้ลูกเป็นครูเหมือนกับตัวเขาเอง ไม่ใช่ว่าลูกต้องกลายเป็นครูด้วยเช่นกัน ไม่เลย ลูกคือครู เพราะลูกสอนราชาโยคะแล้วลูกก็จะกลับบ้าน เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้เรื่องนี้ และก็ไม่สามารถประทานการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้กับทุกคนคือพ่อผู้เดียว ท่านยังเป็นผู้ให้อิสราภาพและผู้นำทางด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไปจากที่นั่น พ่อก็ไม่ได้เป็นผู้นำทางในเวลานั้น เป็นเวลาที่พ่อกลายเป็นผู้นำทางของลูก เมื่อลูกลงมาจากบ้านของลูก ลูกลืมแม้กระทั่งบ้านของลูกเอง เวลาที่ลูกคือผู้นำทาง, พันดาวาส ลูกชี้หนทางให้แก่ทุกคน ขอให้ลูกอยู่อย่างปราศจากร่าง ชื่อของลูกคือกองทัพพันดาบด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้ที่มีร่างกาย เมื่อลูกอยู่ตามลำพังก็ไม่สามารถเรียกว่ากองทัพได้ เมื่อลูกมีชัยชนะต่อมายาขณะที่อยู่ในร่างกาย ลูกจึงถูกเรียกว่ากองทัพ ผู้คนเขียนสิ่งต่างๆเกี่ยวกับสงคราม ฯลฯ ประเด็นเหล่านี้ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเหล่านั้นจัดการประชุม ฯลฯ และเปิดวิทยาลัยสันสกฤต ฯลฯ พวกเขาใช้เงินเป็นอย่างมาก ด้วยการใช้เงินมากมายเช่นนั้น พวกเขาก็เกือบจะว่างเปล่า เงิน, ทองและเพชรทั้งหมดจบสิ้น จากนั้นทุกสิ่งใหม่ๆก็จะปรากฏขึ้นมาเพื่อลูกๆ ดังนั้นขณะเงินและเคลื่อนไหวไปทั่ว ลูกๆควรจะมีความสุขเป็นอย่างมาก ลูกต้องจดจำพ่อและมรดก บทบาทของลูกดำเนินไปตลอดเวลา จะไม่มีวันจบ พ่ออธิบายว่า ลูกไม่รู้ชาติเกิดของตนเอง พ่อยังบอกบัญชี 84 ชาติเกิดให้แก่ผู้คนที่จะมาเป็นอันดับหนึ่งด้วยเช่นกัน ลูกๆได้รับความสุขมากมาย ลูกจะมีหอคอยของความสุขที่ดี ความมั่งคั่ง และความสุข ดังนั้นลูกควรจะมีชีวิตที่สุขสบายซึ่งเป็นอย่างมาก พ่อกำลังให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่พวกเรา ยิ่งลูกเข้ามาใกล้ชีวิตมากเท่าไร ก็จะมีชีวิตที่สุขสบายมากเท่านั้น ต้นไม้ต้องเติบโต ขณะที่ต้นไม้ยังคงอ่อนแอ มันก็จะล้มลงในพายุได้ง่ายดาย สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น ภาพของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกแค่อยู่อ้างอิงของลูก ลูกไม่สามารถเก็บรูปภาพอื่นใดไว้ได้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนเก็บรูปภาพไว้มากมายเหลือเกิน ในหนทางของความรู้มีเพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกมีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญา แล้วลูกจะถ่ายภาพใจได้อย่างไร ดวงวิญญาณเป็นดวงดาว ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่สามารถถูกมองเห็นได้ด้วยดวงตาคุณนี้ หลายคนพูดว่า บาบาส ลูกอยากมีนิมิต ลูกอยากเห็นสวรรค์ อย่างไรก็ตาม ลูกไม่สามารถเป็นนายของสิ่งนั้นจากการเห็นเท่านั้น ผู้คนพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้จากไปสวรรค์แล้ว แต่พวกเขาก็รู้ว่าสวรรค์อยู่ที่ใด ดวงวิญญาณที่เคยไปสวรรค์เท่านั้นที่สามารถพูดสิ่งนี้ได้ ดวงวิญญาณจดจำทุกสิ่ง เวลาที่พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดกำลังสอนลูกเพื่อทำให้ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงสุด ลูกจะกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดาอย่างแน่นอนตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ นี่เป็นหน้าที่ของลูกที่จะอธิบายให้แก่ผู้ที่เรียกร้องความสงบ ผู้คนจำนวนมากจะเข้าใจว่าสิ่งที่ลูกพูดนั้นลูกต้องแม่นยำ เวลานั้นก็จะมาถึงด้วยเช่นกัน มีการเขียนไว้ว่าบิष्หมปีตาโม ฯลฯ ลูกกุมารียิ่งด้วยลูกศรแห่งความรู้ ไม่ใช่ว่าอรชุนยิงลูกศรและแม่น้ำคงคาปรากฏขึ้นมา เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งต่างๆเช่นนั้น พวกเขาก็พูดว่าคงคาปรากฏขึ้นมาที่นั่น พวกเขายังสร้างเกมมุกด้วยเช่นกัน ลูกๆสามารถเห็นได้ว่าอนุสรณ์ของลูกมีอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน นั่นคือดิลาลาที่ไม่มีชีวิต และนี่คือดิลาลาที่มีชีวิต พวกเขาแสดงภาพสวรรค์ไว้บนเพดาน ต่ำลงมา พวกเขากำลังทำทาปาเซียและเหนือขึ้นไปก็เป็นภาพของอาณาจักร ดังนั้นผู้คนจึงเชื่อว่าสวรรค์อยู่ข้างบน แม้แต่ผู้ที่

กำลังผลิตระเบิดก็เข้าใจว่าพวกเขา กำลังผลิตระเบิดเพื่อทำลายตนเอง พวกเขาพูดว่าหากเราทำสิ่งนี้ การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่าสิ่งนั้นเคยเกิดขึ้นในทำนองเดียวกันในมหาสงคราม ทุกคนถูกทำลาย ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียว และดังนั้นแน่นอนว่าศาสนาที่เหลือทั้งหมดจะถูกทำลาย ลูกๆก็รู้เช่นกันว่า ตามแผนของละครด้วยการกราบไหว้บูชาพวกเขาก็จะลงมาเรื่อยๆ อันที่จริงแล้ว ที่นี้ไม่มีเรื่องของการได้รับพร ฯลฯ สิ่งใดก็ตามที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครก็คือสิ่งที่เกิดขึ้น เมื่อมีสิ่งที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้น ผู้คนก็พูดว่านั่นเป็นความประสงค์ของพระเจ้า ลูกจะไม่พูดเช่นนั้น ลูกจะพูดว่านั่นคือชะตาของละคร ลูกจะไม่พูดว่านั่นเป็นความประสงค์ของพระเจ้า พระเจ้าก็มีบทบาทในละครด้วยเช่นกัน พ่อเท่านั้นที่อธิบายให้แก่ลูกได้ว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร พ่อเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้คนคิดว่าท่านรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจของทุกคน อย่างไรก็ตาม เราคือผู้ที่ได้รับการลงโทษจากสิ่งที่เราทำ พ่อจะไม่นั่งและลงโทษลูก นี่คือละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นอัตโนมัติที่จะดำเนินต่อไป พ่อเท่านั้นที่อธิบายความลับของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบให้แก่ลูก แล้วลูกก็อธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ สภาพของลูกควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกจะไม่จดจำสิ่งใดในเวลาสุดท้าย ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้เรียกว่าสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะได้รับทุนการศึกษา จงเพียรพยายามเป็นอย่างมาก กลายเป็นครูและสอนราชาโยคะให้แก่ผู้อื่น เป็นผู้นำทางและทำงานรับใช้ที่จะชี้หนทางกลับบ้านให้แก่ทุกคน
2. ชาร์จแบตเตอรี่ของลูกด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้ทรงอำนาจ หลังจากทำสัญญากับพ่อแล้ว อย่าฟ่ายแฟ้ให้แก่ต้นหาราคะ

พร: **พร:** ขอให้ลูกเป็นนักแสดงพิเศษที่มีประสบการณ์ในรูปรวมโดยการรักษาความเป็นมิตรกับพระเจ้าอยู่เสมอ

เมื่อลูกๆพูดว่า“บาบา”จากหัวใจแล้วดิลลารามผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจก็จะมาปรากฏตัว และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่า พระเจ้าอยู่ที่นี้ ถึงอย่างไรดวงวิญญาณพิเศษก็อยู่ในรูปรวมอยู่แล้ว ผู้คนพูดว่า ฉันมองไปที่ใด ฉันก็เห็นแต่ท่านเท่านั้น และลูกๆพูดว่า ไม่ว่าเราทำอะไรและไม่ว่าเราไปที่ใด พ่ออยู่กับเรา ท่านคือคารันการวันฮาร์ (ผู้ที่ทำและดลใจผู้อื่นให้ทำ) และดังนั้น คารันฮาร์ (ผู้ที่ทำ) และคาราวันฮาร์ (ผู้ที่ดลใจ) จึงอยู่รวมกัน ผู้ที่เล่นบทบาทของตนด้วยสำนึกนี้ก็จะกลายเป็นนักแสดงพิเศษ

คติพจน์: อยู่ในโลกเก้านี้ขณะพิจารณาตนเองว่าเป็นแขก แล้วลูกจะพูดกับสันสการ์และความคิดเก่าได้ว่า “ออกไป!”

*** โอม ชานติ ***

ความเพียรพยายามพิเศษที่จะกลับมามีชีวิตเทียบกับพอบราห์มา

ตามเวลาแล้ว เวลานี้จึงเป็นผู้ที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอเช่นเดียวกับพอบราห์มา หากมีความปั่นป่วนแม้เพียงเล็กน้อย ลูกก็ไม่สามารถมีประสบการณ์กับสมบัติที่มีค่าทั้งหมดได้ ลูกได้รับสมบัติที่มีค่ามากมายจากพ่อ และวิธีที่จะเก็บรักษาสมบัติเหล่านั้นไว้กับตนเองได้ตลอดไปคือการอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอ โดยการอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ลูกจะมีประสบการณ์กับความสุขอย่างต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ